

Dosarul nr. 2ra-557/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud.L.Bagrin)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N.Simciuc, V.Buhnaci, I.Cotruță)

ÎNCHEIERE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Societatea pe Acțiuni „Servis”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Servis” împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Primăria și Consiliul mun. Orhei cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 4 ianuarie 2019, Societatea pe Acțiuni „Servis” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Primăria și Consiliul mun. Orhei cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin hotărârea din 24 octombrie 2011 a Judecătoriei Orhei s-a obligat Primăria Orhei să încheie cu Societatea pe Acțiuni „Servis” contractul de vânzare-cumpărare al terenului cu numărul cadastral 6401402402, ca teren aferent clădirii deținute în proprietate. Această hotărâre a intrat în vigoare la 14 noiembrie 2011, iar la 15 mai 2012 a fost transmisă Primăriei Orhei.

A menționat că, până în prezent Primăria or. Orhei nu a respectat hotărârea judecătorească și încalcă dreptul de proprietate a societății reclamante și al Societății cu Răspundere Limitată „Perfect Team”.

A solicitat Societatea pe Acțiuni „Servis” constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 3ca-46/2011 din 24 octombrie 2011 a Judecătoriei Orhei și încasarea din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a sumei de 4 800 de euro sau echivalentul în valuta națională cu titlu de compensație echitabilă în urma încălcării dreptului la examinarea cauzei într-un termen rezonabil.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Prin decizia din 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Servis” și s-a menținut hotărârea din 18 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În favoarea acestei soluții instanțele ierarhic inferioare au indicat că, Societatea pe Acțiuni „Servis” nu a prezentat spre executare hotărârea din 24 octombrie 2011 a Judecătorei Orhei, prin care s-a obligat Primăria or. Orhei să perfecteze contractul de vânzare-cumpărare a lotului de teren. Iar, potrivit art. 3 alin. (3) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, potrivit căruia, în cauzele în care se pretinde încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, cererea de chemare în judecată poate fi depusă în cadrul executării actului judecătoresc irevocabil sau în decursul a 6 luni de la încetarea procedurii de executare.

Instanța de apel și cea de fond au constatat că, Societatea pe Acțiuni „Servis” nu a prezentat careva probe care să ateste cu certitudine întreprinderea unor măsuri în vederea intentării procedurii de executare a hotărârii din 24 octombrie 2011 a Judecătorei Orhei. Prin demersurile înaintate Primăriei Orhei, Societatea pe Acțiuni „Servis” a solicitat vânzarea-cumpărarea unei porțiuni a terenului aferent bunului imobil proprietate privată, fără a face referire la hotărârea din 24 octombrie 2011 a Judecătorei Orhei.

Societatea pe Acțiuni „Servis”, în calitate de subiect cu drept de intentare a procedurii de executare a hotărârii judecătorești, nu s-a folosit de acest drept și nu a realizat acțiunile necesare în vederea executării documentului executoriu. Din aceste considerente sunt nefondate alegațiile vizavi de neexecutarea hotărârii judecătorești din vina Primăriei or. Orhei.

La data de 27 ianuarie 2020, Societatea pe Acțiuni „Servis” a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, din cauza ineficienței executorilor judecătorești la data de 1 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ.

În temeiul art. 245 Cod administrativ, Societatea pe Acțiuni „Servis” s-a adresat Curții de Apel Chișinău cu cerere privind executarea silită a hotărârii judecătorești, care prin încheierea din 3 octombrie 2019 a refuzat în inițierea procedurii de executare. Încheierea a fost menținută prin decizia din 29 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție.

A considerat că, a fost lipsit de dreptul la o executare eficientă a hotărârii judecătorești.

A solicitat Societatea pe Acțiuni „Servis” anularea deciziei din 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 18 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 25 februarie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimațiilor copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Până la examinarea cererii de recurs, intimații nu au depus referință.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Societatea pe Acțiuni „Servis” în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 23 octombrie 2019, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 19 noiembrie 2019 (f.d.122). La materialele cauzei lipsesc date privind recepționarea deciziei.

Astfel, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată la data de 27 ianuarie 2020 de către Societatea pe Acțiuni „Servis” în interiorul termenului legal (f.d.140).

Examinând temeiurile recursului declarat de către Societatea pe Acțiuni „Servis”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Societatea pe Acțiuni „Servis” în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de

procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de Societatea pe Acțiuni „Servis” nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Societatea pe Acțiuni „Servis”.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că, recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Servis”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Servis”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu